

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg er også glad for, at vi får mulighed for at fortsætte samtalen her, vil jeg sige til fru Margrete Auken.

Det Kgl. Teaters ledelse nedsatte jo den 14. december 1998 et udvalg, der skulle analysere de økonomiske, personalemæssige og aktivitetmæssige konsekvenser samt anlægsomkostningerne ved bygning af et nyt samlet teater eller bygning af et opera- og ballethus og, som et tredje alternativ, opbygning af et nyt skuespilhus.

Udvalget afgav den 18. januar 1999 rapporten »Ej blot til lyst, Det Kongelige Teater på vej ind i et nyt årtusinde«.

Det er af Det Kgl. Teater oplyst, at udvalget bestående af repræsentanter for teatrets kunstneriske og tekniske personale samt Det Kgl. Teaters ledelse ved vurderingen af investeringsbehovet for et nyt opera- og ballethus har taget udgangspunkt i operahuset i Helsingfors.

Helsingforsoperaen har et areal på 40.000 m², hvortil der kommer yderligere areal til lager, der er lejet på andre adresser. Helsingforsoperaens arealanvendelse er justeret i forhold til de behov, udvalget skønner Det Kgl. Teater har, og jeg har fået oplyst, at justeringerne bl.a. omfatter større salsrum i kraft af, at man har et ønske om større tilskuerkapacitet, større og flere prøvesale, repetitionsrum, opsynningsrum, opholdsfaciliteter for kunstnernes personale samt malersal, malerværksted, montagehal og rekvisitlager. Udvalget har ikke forholdt sig til Deutsche Oper i Berlin.

Jeg ser ikke noget grundlag for at tilsidesætte de fremkomne beregninger, men såfremt det viser sig politisk muligt og der er politisk tilslutning til at gennemføre bygningen af et opera- og ballethus, vil der blive foretaget en nøjere analyse af arealbehovet i samarbejde mellem Kulturministeriets byggerådgivere og den valgte arkitekt.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for svaret og vil så sige, at det jo kan være rart, hvis man skal forhandle tingene og man kommer som den minister, som jeg går ud fra gerne vil have ting igennem, at der så er lidt overdrevne dimensioner. Jeg er ikke helt klar over, hvordan man er kommet op på det høje tal for Helsingforsoperaen. Det kan være den i øvrigt meget, meget smukke, men meget store foyer, for det er ikke selve salen, der gør det.

Altså tilskuersalen giver lidt, men slet ikke i det omfang.

Jeg har en fornemmelse af, at meget store bygninger ikke nødvendigvis er meget gode bygninger. De kan være utrolig bøvlede at arbejde i: Det er en rejse at komme fra det ene sted til det andet. Så det er ikke engang sikkert, at det er et forkælelsesprojekt. Det tager sig jo sådan ud, fordi alle har fået lov at ønske, hvad de ville hele vejen igennem, men det er ikke engang sikkert, de ville føle det sådan. F.eks. var der én, der sagde til mig – ja, nu kan jeg ikke huske, hvor mange bagtæpper, det var, der kunne ligge inde i den malersal, som er 1.000 m² større end den i Helsingfors. 1.000 m² er ganske meget.

Der var også en, der fortalte mig, at det hørte til faciliteterne, at f.eks. kapellet havde lige så gode omklædningsmuligheder som operakoret, der jo dog skal skifte tøj indimellem, og på den måde kan det jo blive meget, meget dyrt. Men det glæder mig, at ministeren nu siger, at hun selv er opmærksom på, at man må være klar over, at de her tal nok lige skal vendes en runde til, og at man så sammenligner med de steder i verden, hvor man har velfungerende opera- og ballethuse, for jeg tror altså godt, at det kan laves for nogle helt andre priser.

Jeg kan f.eks. sige, at operaen i Gøteborg mig bekendt kostede ½ mia. kr. Det var skrabet byggeri, men teknikken er i orden. Når det her bliver så enormt meget dyrere, kunne det jo skyldes, at man gør det meget, meget større.

Den nøgternhed i vurderingerne af modellerne vil jeg så bare takke for; jeg kan høre, at den er man opmærksom på i Kulturministeriet.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Det er klart, at i det øjeblik vi beslutter os for at bygge, skal der tages stilling til, hvor stort arealet skal være, altså hvor meget plads er der behov for. Og det vil komme til at indgå i de forhandlinger, der selvfølgelig skal være i første omgang med forligspartierne bag Det Kgl. Teaters 4-års-aftale, og dernæst vil jeg også forhandle med alle Folketingets partier. Det vil sige, at der vil blive mange muligheder for at diskutere denne her sag.

Jeg er meget enig med fru Margrete Auken i, at store huse somme kan tider give anledning til meget bøv, men lad mig så også understrege, at det her jo ikke kun drejer sig om anlægsomkostninger; det drejer sig også om driftsomkostninger. Og for mig at se, er det store pro-